

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond, prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poște și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază

La

Abonament lunar

pentru Decembrie st. v.

— cu prețurile din capul foii —
invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 2 Decembrie st. v.

Teribilă trebuie să fie zăpăceala ce domnesce în opiniunea publică maghiară. O deducem aceasta din limbajul presei maghiare, care tradează o stare sufletească foarte agitată.

Voinicosă, dar' fricoasă, eată cea mai potrivită caracteristică pentru atitudinea presei celui mai „cavaleresc“ popor din țările coroanei St. Stefan.

Nu este de loc prejudețul, care ne pune în condeiul caracteristica prezentă a presei maghiare. Noi scim să ne păstrăm totdeauna sângele cel rece, ca să putem judeca nepreocupați și fără de prejudețe chiar și în cestiuni, care pe alții îi scot numai decât din sărite.

Nu e vorba, zăpăceala presei maghiare n'a cauzat-o lucruri indiferente. N'a cauzat-o nici lucruri, care pe noi nu ne-ar atinge. Norii, care amenință dela Nord-Ost, sînt și pentru noi tot așa de amenințători, ca și pentru compatrioții de naționalitate maghiară.

Cu toate acestea, vedem și vede ori și cine, care urmărește aceea parte a presei române, care este expresiunea adevărată a opiniei publice la Români din țările regatului unguresc, că între Români nici pe departe nu domnesce zăpăceala, care domnesce între compatrioții nostri maghiari.

Și dacă ar domni între Români din țările unguresci consternațiunea cea mai mare, n'ar avé să fie așa de jignitoare ca pentru Maghiari. Români din țările unguresci nu sînt popor dominant. Prin urmare nu li-ar șede rău, dacă, după inferioritatea pozițiunii politice, ar fi ceva mai fricoși.

Poporul „cavaleresc“ însă, care se laudă, că singur numai scie încheia statură, aici, unde ne aflăm cu toții la porțile orientale ale occidentului și care se crede destoinic nu numai a ne conduce

pe ceilalți, care nu sîntem maghiari, ci a ne și asimila, trebuie, sau ar trebui să fie cu mult mai netemător în fața pericolelor. El ar trebui să fie un model încurajator și pentru aceia, care pe drept sau pe nedrept sînt puși sub epitopia lui.

Sînt aproape opt zile de când presa maghiară înfățișează o oscilațiune între frica panică de războiu cu Rusia, între asigurări, că vrem războiul mai bine mai curînd decât mai târziu, căci nu vom fi singuri în luptă; că Rusia n'are de gând să se războiască cu noi, ci vrea să ne abată atențiunea, pentru-ca în primăvara viitoare să-și poată face cheful neimpedecată în Bulgaria; în fine, că Germania nu ne este aliat sincer *et sic porro*.

Dintre toate presupunerile presei maghiare, nici una nu ni se pare atât de periculoasă, ca suspectarea sincerității aliatei noastre Germania. Ne vine nebu-natică suspectarea aceasta după alte manifestațiuni de mai înainte din partea Maghiarilor, fiindcă tocmai organele presei maghiare făceau multă paradă cu împregiurarea, că un Maghiar, (&) comitele Andrassy, a fost acuisitorul original al acestei alianțe.

Suspectarea este de tot periculoasă, după-ce la casă Germania ne-ar părăsi, ne-ar părăsi și Italia.

Neavînd cu cine se înlocuim într'un cas fatal ca acesta perderile de alianțe, prea lesne s'ar pute întempla, ca monarhia noastră să se găsească izolată în fața unui inimic puternic de toate părțile, din vina atitudinii nechibzuite a compatrioților nostri maghiari.

Noi însă nu avem să ne ocupăm cu posibilitatea fatalităților și mai că le admitem ca posibile.

Noi tot sperăm că cei dela Viena nu-și vor perde rostul, cum se vede că și-și-au pierdut cei dela Budapesta, care și în pensionările unor generali invaliți, fiindcă sînt de ai honveților, ved motive de suspectare și suspectează chiar conducerea armatei austro-unguresci.

Cei dela Viena au fost, care înainte cu doi secolii au reparat ceea-ce stricaseră compatrioții nostri maghiari cu un secol și jumătate mai înainte, la Mohaci. Ei sînt chemați a ne feri de altă catastrofă, care amenință acum din partea opusă acelei

ce venise preste regatul unguresc, când cu catastrofa dela Mohaci.

Intervenirea celor dela Viena este necesară, căci numai printrînsa se va pune capăt zăpăcelii menționate și *viribus unitis* popoarele austro-ungare, ar ajunge earăși la valoarea, prin care s'a salvat monarhia la 1849.

Ce e drept, Cornel Abranyi, noul conducător al ziarului, „Pesti Napló“ ar rămâne pe jos cu programul seu, de altmintrelea program al tuturor partidelor maghiare, — contopirea tuturor elementelor în cea maghiară, — însă atîta pagubă supoartă popoarele din monarhia austro-ungară bucuroase și de sigur.

Opozițiunea din România.

II.

„Epoca“ anunță cu litere grase în fruntea numărului dela 16 Noemvrie trei evenimente senzaționale: unul e manifestul opozițiunii, altul mesajul tronului, ear' al treilea aparițiunea ziarului „Resturnarea“.

Manifestul opozițiunii a fost distribuit în cameră, pe când regele Carol I. se afla pe tron, în mod ostentativ, anume cu scopul de a atinge prestigiul tronului.

Chiar și numai atît e destul, pentru-ca Români din țările coroanei ungare să stee cuprinși de un fel de spaimă și să se înstrăineze de noi, care le sîntem prezenți drept nise tovarăși ai acelor sfidători de tron. Căci Români din țările coroanei ungare n'au fost născuți pe un pământ, unde cea mai mică suflare răstoarnă tronurile, nici au crescut la Paris, în acest cuibar de disordine și de corupțiune, unde stradele se ridică în picioare și palatele se restoarnă în fața lor: noi ești de aici scim din părinții și din bunii nostri, că un Dumnezeu este și apoi un Monarch, și că întocmai precum Dumnezeu e Dumnezeu și când ceartă, Monarchul e monarch și când ne credem nedreptățiți de el, și când nu vrea, nu scie ori nu poate să între în voile noastre.

Dar' manifestul opozițiunii, cel mai senzațional dintre cele trei evenimente, e subscris de „capii“ și de „delegațiunea comitetului“ opozițiunii.

Capii sînt *Lasca Catargiu, G. Vernescu și Dimitrie Brătianu*, — oameni fără îndoială foarte onorabili, de sigur foarte populari în România și vrednici de toată încrederea celor ce îi cunosc. Aici însă în Ardeal, în Banat și în Țeara-Ungurescă dl *Lasca Catargiu* a fost grăit mai mult de rău decât de bine, dl *G. Vernescu* e necunoscut, ear' dl *Dimitrie Brătianu* se bucură numai de simpatile ce i-se cuvin unui frate mai mare al d-lui Ioan Brătianu.

Acesta e adevărul. Nimeni încă în coloanele „Tribunei“ n'a făcut vreodată încercarea de a discredit pe acești trei capi ai opozițiunii. Dar' nu ni se poate face nici imputarea, că ni-am dat vre-odată silința de a preocupa pe frații nostri în favorul lor. Cum i-am găsit, așa i-am lăsat.

Nu înțelegem deci de ce ar pute să ne fie adversari și nu mai ales de ce s'ar pute simți îndemnați să ne deie subvențiuni din fonduri rusesci ori franțuzesci.

Delegațiunea comitetului executiv se compune din d-nii: *General Florescu, N. Fleva, A. Lahovari, C. Boierescu, Petre Grădișteanu și G. Palladi*, — de asemenea oameni onorabili, populari în țeara lor și vrednici de încrederea concetățenilor lor, dar' aici la noi parte necunoscuți, parte antipatici.

Representat astfel, partidul acesta nu poate se inspira nici o încredere aici la noi. Căci mai sînt în România și alți opoziționali, pe care nu-i vedem nici în fruntea „opozițiunii manifestante“, nici în comitetul ei executiv, și „mocanul“ se întreabă: Unde sînt oamenii, pe care îi sciu și eu fie ca bărbați de stat, fie ca literați distinși? — Unde e Cogălniceanu? unde e Maiorescu? unde e P. Carp? unde e N. Ionescu? — De ce n'au intrat și ei în opozițiunea aceasta? — De ce?! — De sigur fiindcă se tem, că, intrînd în opozițiunea aceasta, n'ar câștiga opozițiunea, ci ar pierde ei! Așa judecă Români din țările coroanei ungare.

Tocmai acesta e însă motivul, pentru care se pune în circulațiune insinuarea, că „Tribuna“ are legături cu „opozițiunea manifestantă“ din România, căci opozițiunea aceasta n'ar câștiga, ce-i drept, ar pierde însă „Tribuna“, dacă s'ar crede

Foia „Tribunei“.

Frățior și sorioară.

— Poveste. —

(Urmare.)

Dar' când blînd frățior
Să plecă lîngă isvor,
Fetișoara frumușică
Soriora lui cea mică
Auzi o șoaptă lină:
— „Cine-a bē din apa mea
„În tigru se va schimba!...“
Soriora cu chip blînd
Viersul asta auzînd,
Pe-al său frate îl opri
Să nu bē apă de-aci:
— „Dragă frate frățior
„Nu bea apă din isvor,
„Căci auzi ce țice el
„Murmurînd încetinel,
„Cine-a bē dintr'însul apă
„Să va face tigru-ndată!
„Tigru-i fiară nfricoșată;
„Și tu frate dacă-i bea
„Și pe min' mi-i sfășia!...“
Eară el o ascultă
Nu beu, ci se lăsă,
Deși setea îl ardea,
Cât abia o mai răbda;
Și mergînd apoi de-aci
Soriora îi grăi:
— „Haida dară mai departe
„Să cercăm în altă parte

„Vr'un isvor ori vre-o fîntăna

„Cu apă curată, bună,

„Căci setea mē arde tare,

„Nu mai pot avē răbdare!...“

Și mult ei nici că cercară

Până alt isvor aflară;

Dară mica fetișoară

Și aicea auzi

Isvorașul cum șopti:

— „Cine-a bē din apa mea

„Lup în veci va rămânē!...“

Și ea mult înspăimîntată

De-așa fiară nfricoșată,

Dise nor de supērată:

— „Nu bea dragă frățior

„Apă, din acest isvor,

„Căci auzi ce țice el

„Murmurînd încetinel:

„Din el cine va bē apă

„S'a schimba în lup îndată...“

„Eară lupi-'s răpitori

„Și mē tem că mē omori!...“

Și ea cu-al ei frățior

Mai aflară un isvor

Cu apă rēcoritoare

Dintr'o stāncă curgētoare,

Ce-n rostogolirea sa,

Par'că astfel cuvēnta:

— „Cine-a bē din apa mea

„Cerb în veci va rămânē!...“

Frumușica fetișoară

Mitutica sorioară,

Acest murmur auzînd,

Fratelui său grăi blînd:

— „Nu bea, dulce frățior,

„Apă din acest isvor,

„Căci auzi ce țice el

„Murmurînd încetinel:

„Cine din mine va bea,

„Cerb în veci va rămānea,

„Și-apoi frate cînd vei fi

„Cerb, de mine vei fugi!...“

Dar' el n'o mai asculta,

Ci genunchii își pleca

Și-ncepū cu foc a bē,...

Dar' precum el înghița,

Trupul i-se prefăcea

Până cerb el rămānea!...“

Acum biata fetișoară,

Singurica sorioară,

Incepū cu jele-a plānge

Și pe cerb la pept a strînge,

Pērul galben neteșînd,

Coarneau lui desmierdānd.

Mai pe urmā soriora

Intārîndu-și inimioara

Deslegā dela picioare

Aurita-i legātoare

Cea cu fluturi argintei

De preste ciorapii ei:

Și cu drag o nfașurā

La grumazii cerbului

Frățior drăguțului;

Ear' din flori cu drag miroso

Impletī un lanț frumos,

La grumazi 'i-l aședā

Și cu dînsa îl chemā

Și-ntristată să ducea,

Prin pădure singurea

Cu cerbuțul lîngă ea...

Mult prin codru rătăciră,

Vreme multă pribegiră,

Până cînd într'un tārșiu

Intr'un loc de tot pustiu

Dederă de o căsuță

Frumușică, dar' micuță.

Ei aci s'apropiară,

Apoi mica sorioară

În lăuntru se băgā,

Dar' pe nimeni nu aflā.

Apoi ambii, ei intrară

Și aci se aședāră,

Pe cerbuțul frumușel

Frățiorul mitutel

Il închisā singurel.

Eară dînsa, frumușica,

Singurā ca turturica

Prin pădure se luā

Verde mușchiu de căută

Cerbului, ear' de cu seară

Dînsii ambii să culcară,

Pe pat moale de verdeață....

Ear' în zori de dimineată

Soriora se scula

Prin păduri de nou cerca

Pentru dînsa poame, nuci

Muguri și rădēcini dulci,

Eară pentru-al ei odor,

Pentru cerbul frățior,

Cautā earbă verde, grasă,

Fragedă și bine-aleasă..

Și așa trăia mereu

Di de țic cu cerbul seu...
(Va urma.)

ceea-ce se insinuă — și acesta e scopul insinuatorilor.

Posițiunea noastră față cu frații noștri din România e lămurită: România e pentru noi o țară vecină, pe care o reprezintă guvernul ei. Dacă acest guvern este ori își dă cel puțin silința, de a părè binevoitor față cu patria noastră, el se bucură de simpatiile noastre, fie el compus din ori-și-ce oameni.

Actualul guvern al României este considerat drept unul, care vrea să întreprindă relațiuni de bună vecinătate cu monarhia noastră; se bucură deci de simpatiile cetățenilor români ai monarhiei noastre și se bucură cu atât mai virtos, cu cât oamenii ce-l compun le sînt și altfel cunoscuți și simpatici, ba unii dintre dînșii chiar cei mai simpatici dintre toți oamenii de stat ai României.

Și nu va putè nimeni se afirma, că „Tribuna“ a preocupat ori preocupă spiritele în favorul acestor oameni. Sînt faptele petrecute, care au produs simpatiile și sînt miile de Români trecuți de aici în România, care prin graiu viu și prin scrisori le-au propagat.

Românii din țerile coroanei ungare sînt și ei oameni, care vèd cu ochii lor și judecă cu mintea lor; și dacă la toate ocaziunile se accentuează, că bune sînt relațiunile între cabinetul din Viena și cel din Bucuresci, intime între curtea din Viena și cea din Bucuresci, strînse între România și puterile apusene, e și la „moca nime“ destulă pricepere, ca să înțeleagă, că de aici dela noi nu trebuie să i-se creeze guvernului român nici o greutate, mai ales când în fruntea lui se află Ioan Brătianu, care poate să scie mai bine ca ori-și-cine ce se potrivește și ce nu se potrivește cu interesele Românilor, fie ei aici fie preste Carpați.

Archiducele Albrecht pleacă de aici din mijlocul nostru la Sinaia și de acolo se întoarce prin Bucuresci, unde este primit cum se cuvine și vizitează aședemintele de apărare ale țerii: chiar și numai atât ar fi destul, pentru-ca să scim, că ori-și-ce legături cu aceia, care lucrează pentru rîsturnarea actualului guvern al României, ne expun atât la persecuțiuni legitime, cât și la disprețul concetățenilor noștri români.

Tocmai de aceea însè sîntem prezențați drept agenți ai opozițiunii rîsturnătoare din România: ca să fim persecutați, ca să fim disprețuiți.

Ce vrea opozițiunea aceasta?

Nu scim! Prin țiarele din străinătate, prin cele maghiare și germane dela noi și chiar prin „Epoca“, prin „Lupta“ și prin „Rîsboiul“ se țice, că „opozițiunea unită“ vrea să rîstoarne pe regele Carol I. și să pună în tronul României pe prințul Bibescu, un fel de Vîntură-Țeară, care se plimbă de ici până

colo, un fost adjutant al ducelui d'Aumale și protegiat, precum se țice, al Rusiei.

Aceasta poate s'o creadă cei-ce nu cunosc România, nu pe poporul român, nici pe bărbații, care compun „opozițiunea unită“.

Oamenii ca Lascar Catargiu, G. Vernescu și D. Brătianu, deși puși alătura cu oameni ca N. Fleva și G. Mârzescu, sînt incapabili de asemenea plănui, incapabili, pentru-că ele ar pune în joc existența statului român, dar' incapabili și pentru-că au trecut timpurile, când domnii se puteau schimba de ađi până mîne.

Nu e întregă această tendență de rîsturnare decăt o manevră de partid, făcută cu scopul de a produce în Europa impresiunea, că actualul guvern al României nu e destul de tare spre a menține chiar și în fața unei complicațiuni generale ordinea internă, pentru-ca puterile, care sînt interesate, ca ordinea publică să se mențină în toate împregiurările în România, să facă presiune în favorul mult doritei schimbări de guvern. Și sîntem de acord cu guvernamentalii din Cluj, că d-nii Lascar Catargiu, G. Vernescu și D. Brătianu, venind la guvern, ar continua politica d-lui Ioan Brătianu, fiind-că politica aceasta e impusă de situațiunea generală, de pozițiunea României și de interesele de conservare națională. Deosebirea e numai, că opozițiunea, ori-și-cât de unită ar fi, n'are nici cunoscința de afaceri, nici practica guvernamentală, nici mai ales autoritatea cuvenită, pentru-ca să continue politica aceasta cu același succes ca guvernul, în fruntea căruia se află Ioan Brătianu, care, — așa cum, — a scit să se mențină timp de preste un deceniu la putere, a scit să i impună statului român stabilitatea și tocmai de aceea le inspiră tuturor oamenilor practici încredere.

Soarta unei țeri nu poate să atîrne de un singur om, și dacă, obosit de lucrarea încordată și scărbit de luptele urite, dl Ioan Brătianu s'ar retrage acum la bîtrînețe în viața privată, s'ar găsi fără îndoială în România alți oameni, care ar scii să conducă cu înțelepciune afacerile țerii lor. Ar trebui însè să mai treacă oarecare timp, pentru-ca acești oameni să și câștige reputațiunea, autoritatea și încrederea, de care se bucură Ioan Brătianu. Acum însè lipsesce timpul, și norocul României este, că în fruntea guvernului se află un om, care e scit și socotit drept un factor neîndoios în combinațiunile politice generale. Și de aceea scirea despre retragerea dlui Ioan Brătianu ar produce o adevărată consternațiune nu numai în România, ci pretutindenea, unde oamenii sînt interesați, ca România să aibă o pozițiune bine definită în fața complicațiunilor ce se pregătesc. Cu

atât mai mare ar fi consternațiunea, dacă dl Ioan Brătianu nu s'ar retrage în viața privată, ci ar trece în opozițiune, căci România, avînd un guvern combătut de Ioan Brătianu, ar fi pentru străinătate de o potrivă cu Bulgaria, unde guvernul se poate schimba preste noapte.

Nu credem deci, că în fața înversuratei campanii pornite de opozițiune cu „puteri unite“ regele Carol I. se va simți îndemnat a-și schimba acum în curînd consilierii, și de aceea, privind lucrurile din punctul de vedere al pozițiunii noastre ca cetățeni ai acestei monarhii, nici nu avem cuvinte de a fi neliniștiți și putem privi cu oare-care nepăsare la cele ce se petrec preste Carpați.

Sîntem însè Români, și consciința națională ni se revoltă, când sîntem puși alătura cu nisce oameni, care își susțin cauza așa, cum „Lupta“, „Epoca“, „Rîsboiul“ ori „Rîsturnarea“ susțin cauza „opozițiunii unite.“ Bună ori rea fie cauza, un ađinc disgust ne cuprinde, când vedem în ce fel o susțin aceia, în a cărora campanie fi sîntem prezențați publicului.

Nu! — Chiar și dacă am admite fondul, forma o respingem tocmai pentru-că ținem la tradițiunile „Junimii“, care a propagat în poporul român cultul adevărului și spiritul de lealitate.

Dar' despre aceasta vom vorbi mai deslușit într'un al treilea articol.

Revistă politică.

Sibiu, 2 Decembrie st. v.

Dispozițiunea politică e încă mereu agitată, și faimele despre boala principelui de Bismarck au contribuit în mare măsură la aceasta dispozițiune nefavorabilă.

Cu toate-că foile rusesci au primit ordin, de a păstra oare-care moderațiune în discuțiunile lor cu presa austro-ungară, țiarul german „Petersburger Herold“, într'o polemie ce o are cu „Pester Lloyd“ se folosește de un limbaj vehement față cu monarhia noastră și spune franc ceea-ce le zace la inimă Rușilor. La timpul seu am fost reproduc și noi pronunțamentul țiarului „Herold“ privitor la frasa țiarului „Die Post“ despre rîsaritul soarelui rîsboiului. „Herold“ țicea atunci, că acel soare va ajunge atunci la înălțimea meridională, când nu va mai exista alianța austro-ungară-germană, care din norocire nu s'a încheiat pe vecie. „Pester Lloyd“ a reflectat atunci țiarului „Herold“ prin reproducerea unei observări ce a făcut-o publicistul francez I. I. Weiss la afirmațiunea unuia dintre cunoscuții sei, că „republica franceză e pe sfîrșit“. Observarea respectivă a fost: „Eu sînt cu totul de părerea d-tale; republica nu mai poate dura mult; ea va sta cel mult numai vre-o două-trei sute de ani“. „Petersburger

Herold“ rîspunde acum țiarului „Pester Lloyd“:

„Gratulăm lui „Pester Lloyd“ pentru speranțele sale; „două-trei sute de ani?“ Tot respectul! Se înțelege, atunci Rusia — care voiesce se trîească în pace și prietenie cu Germania — ar trebui mult se aștepte, până-ce Austria va fi așa de bună, ca se deșerteze provinciile slave Bosnia și Erțegovina, întocmai cum și Rusia a deșertat Bulgaria. Căci, preastimabile „Lloyd“, lucrul nu se învîrte doar' pre lîngă Galiția, nici pre lîngă Bulgaria, nici pre lîngă Serbia — fie statele balcanice fericite după fasonul lor — ci în ultima analiză numai pre lîngă deșertarea Bosniei și a Erțegovinei. Ori crede „Pester Lloyd“ într'adevăr, că Rusia va privi suriđend la aceea, cum Austro-Ungaria face supuși austro-ungari din popoarele de pe Peninsula-Balcanică, eliberate cu avere și cu sânge rusesc. Acest stat ce pocnesce în toate crepăturile sale ne ține capabili de un asemenea rol miserabil — se fim adecă capra unei Austro-Ungarii?... Adecă „noi“ să o luăm mai pe jos?... Doar' pentru cei două-trei sute de ani fantastici? Germania, în decurs de secolii a avut destulă parte de „mulțumita Casei austriace“, de asemenea și Rusia. Și cu aceasta „Austria“ o alianță de două-trei sute de ani? Cui nu-i vine să rîdă?... Deșerteze Austria cu cinste și cu omenie Bosnia și Erțegovina și atacurile pressei rusesci în contra Austro-Ungariei vor amuți!“

Va să țică eventualul rîsboiu austro-rusesc nu se va face din cauza Galiției, nici a Bulgariei, ci din cauza Bosniei și a Erțegovinei.

După o depeșă din Berlin, boala cancelarului imperiului, de care s'a vorbit țilele aceste, a fost o apoplexie ușoară. Scirile de ađi despre aflarea lui Bismarck sînt mulțumitoare. Casul a rîmas singuratic și nu s'a repetat. Cu toate aceste, se spune, va fi de lipsă a fi substituit în oficiul său, spre ceea-ce vor și urma dispozițiunile de lipsă.

Eventualitatea izbucnirii unui rîsboiu între puterile cele mari s'a adus în discuțiune și în camera deputaților din România. În ședința dela 27 Noembrie v. dl N. Ionescu a profitat de desbaterele asupra rîspunsului la mesagiile de tron și rugă pe ministrul de externe, să deie deslușiri, că ce atitudine va lua România în cazul izbucnirii unui rîsboiu între puterile cele mari și cum crede d-sa, că se poate asigura neutralitatea României? Ministrul de externe dl Ferechide a țis, că nu poate rîspunde la întrebarea ce i-se face, căci a precisa acum atitudinea României ar fi o declarațiune de rîsboiu puterii, în contra căreia s'ar declara acum România. Atîta însè poate spune, că, contrar scirilor date de țiarele străine, România n'a făcut nici o alianță

Femeilor despre femei.

(Urmare și fine.)

Unele femei, care n'aveau cutesanța de a păsii în publicitate cu încercările lor literare, le comunicau acelea amicilor. Pliniu povestese, că un amic scriitor i-a arîtat nisce epistole primite dela soția sa, care erau atât de excelent concepute, ca-și-când le-ar fi scris chiar Plautus ori Terentius.

Alte, care nu versificau ele însèși criticau bucuos pe alții. La masă aceasta le era petrecerea predilectă. Abia se aședau la masă, — după-cum scrie Pliniu — și pe loc începeau conversațiunile estetice asupra lui Homer și Virgiliu, făcînd paralele între dînșii; vorbeau atât de repede, încât nu putea nimeni să mai apuce firul cuvîntării. Sciau să citeze din opuri perdate, pe care bărbații lor nu le cunoscneau; gramatica le era în totdeauna la îndemînă, își coregeau amicele, dacă vorbeau rîu, dar' nici bărbaților lor nu le iertau vre-o eroare gramaticală. Împèratul August nu se dimitea în conversații de natură serioasă cu soția sa Livia, până-ce nu se pregătia a priori în scris. Iuvenal țice: „Capul femeii nu trebuie să fie encyclopedic și nu trebuie să priceapă toate cele din cărți; ear' Martialis doresce: „să nu aibă femeie prea învățată.“

Chiar ca și acum, nici atunci nu țineau de compatibil cu natura femeiască studiarea filosofiei. Domnia aceea opiniune, că cu astfel de studii se ocupau numai ca să exceleze, să strălucescă. Nu le convenia, ca femeile în loc de a torce și țese să petreacă timpul în societatea bărbaților, să se ocupe cu studii serioase și să deslege și descurce probleme științifice grele. Alții earășii din contră doriau ca femeile să stu-

dieze filosofia morală, considerînd-o aceasta ca o *conditio sine qua non* a moralității. Aderenții doctrinelor lui Socrate pretindeau; că pre lîngă filosofie să se ocupe cu matematica și astronomia pentru cuvînt, că femeia, care scie calculul, matematica, se va gena să danseze, și femeia, care cunoaște farmecul dialogurilor platonice și xenonice va desprețui prejudețele și superștițiile.

Despre Cornelia, care a fost întăiu soția lui Crassus, mai apoi a lui Pompeiu, Plutarch spune, că pre lîngă frumsețea externă avea încă și alte grații: era dexteră în literatură, musică, geometrie, asculta cu predilecțiune prelegerile filosofice și pre lîngă toate acestea era liberă de ori-ce înfumurare și vanitate, în care erori femeile ținere, care se ocupă cu astfel de studii ușor cad. Împèrateasa Iulia Demma, când prin intrigile lui Plautianus s'a certat cu soțul seu Septimiu Sever, s'a dedicat studiilor filosofice și ocupațiunilor științifice. Theophila, poeta lăudată de Martialis, era de o potrivă dexteră atât în filosofia epicureică cât și în cea stoică.

Cu predilecțiune însè studiau mai virtos filosofia platonice. Plotinus egipteanul, întemeietorul neoplatonismului, pe când petrecea în Roma, avea o mulțime de eleve și ascultătoare, ce luase între dînșele și pe împèrateasa Salomina.

Nu arare-ori autorii dedicau femeilor opuri filosofice. Athenodor, filosof stoic, dedică un op al seu Octaviei, surorii lui August, Diogene Laertianul încă dedică unei femei: „Biografia filosofilor“.

Acest amestec al femeilor în viața spirituală a fost considerabil și s'a validat în toate timpurile; dar' ele nu s'au mulțumit și îndestulit numai cu condeiul, ci istoria ne dă modele de

femei, care rivalizează chiar cu bărbații în abnegațiune, curaj și politică.

În Asiria cea mai mare figură e a unei femei: Semiramide; ea fundează Babilonul, taie munți, fabrică monumente și înalță obelisce.

Leana din Athena făcea parte din conspirațiunea, ce avea de scop eliberarea de sub un crud tiran. Tiranul o prinde, închide și torturează și ea în cele din urmă ca să nu-și vîndă secretul și-a trunchiat limba cu dinții și a scui-pat-o în fața tiranului. Atena fu liberată de tiran și spre recunoștință îi ridică o statuă; ce reprezintă o leonesă fără limbă.

Împèratul Claudiu ordonează consulului Cecina Petus să se sinucidă, dar' el se îngrozia de moarte. Atunci soția sa Arria îi smulge pumnalul și punîndu-l la pept țice cu față voioasă: „Privesce Pete! să faci așa! și-l împlintă în inimă, după aceea plin de sânge i-l predă țicînd dulce „Non dolet Pete! Pete nu doare!“ și el îi urmează în moarte.

Clotilda contopi pe Franci și Gali și puse baza națiunii franceze.

Catarina cu mintea ei politică speculativă, cu spiritul-i cuceritor lărgese hotarele imperiului seu dela Nord spre Resărit.

Țeranca Ioana d'Arc ne inspiră entuziasm și admirațiune; ea muri ca martiră, după-ce trăi ca eroină, salvînd patria de străini.

Mihai, Stefan, Horea, Tudor, Iancu și toți braviilor lor, dacă ar putè vorbi, ni-ar spune, că femeia le-a dat sîrutul de eroi!

Istoria profană, istoria culturii și civilizațiunii popoarelor ne prezentă încă sute și sute de atari ființe sublime, cu care provedința divină a binecuvîntat din timp în timp națiuni și popoare.

Și dacă eroismului, curajului, activității neobosite, caracterului firm și virtuților patriotice-bărbătesci li-se dă tributul recunoștinței și stimei comune: fără îndoială este lucru cuviincios, ca și virtuțile femeiesci să fie recunoscute și stimate, în deosebi atunci, când femeia pre lîngă fericirea familiei mai găsesce timp și mod spre a-și dedica activitatea sa și pentru prosperarea, înflorirea națiunii și patriei sale! Onoare și admirațiune femeilor emancipate în sensul acesta!

S'a ivit însè de vre-o câteva decenii un curent nou, care tinde la emanciparea femeilor în toate direcțiunile.

Nu voi să întru în detalierea acestui curent, dar' îmi permit a vè da o palidă schiță despre idea, ce și-o formează aderenții acestui curent despre emanciparea femeii.

„De acum înainte și femeile pot fi advocați, medici, filosofi, profesori, ingineri, judecători diplomați. Și dacă cutare femeie va fi ocupată cu afaceri oficiale, în locul dînsei bărbatul va doici și nutri copilașul și va purta grijea gospodăriei.

„De acum înainte și femeile vor avè dreptul să aleagă deputați, prefecți, sub-prefecți, judecători, popi, dascăli, cantori și crâșnici, (paracliceri) și chiar dînșele pot fi alegibile pentru aceste posturi; va fi și femeia întocmai ca bărbatul: alegător și alegibil. — Și dacă femeia va merge să țină cuvîntării în adunările populare și la alegeri, bărbățul va învăli-o cu mare atențiune, ca nu cumva să se rîcească, îi va afirma în grumazi ploșca cu nectarul însuflețitor și îi va țice cu agonie conjugală: apoi grijii puișorule, nu cumva să te îmbete și să-ți spargă cineva capul pe unde vei umbla!“ și până-ce dînsa va

ofensivă ori defensivă cu nici o putere. Declarațiunea d-lui ministru a fost primită cu aplauze.

Adunarea alegătorilor Bucureștilor ce s'a ținut Duminecă la Ateneu a acceptat următoarea moțiune:

„Față cu atacurile violente și nesocotite ce pe fiecare și opozițiunea aduce nu numai guvernului și partidului liberal, căruia se datoresce starea de astăzi a României independentă și respectată, dar' chiar tronului, a cărui legătură cu națiunea s'a cimentat prin sângele vărsat pe câmpul de războiu și în care țeara a găsit o părăzie și o condițiune de pace și de prosperitate interioară, cetățenii capitalei, strînși uniți în giurul tronului, protestează cu cea mai mare energie contra unor asemenea uneltiri dușmane intereselor țării și sunt gata a face toate sacrificiile, pentru-ca partidul liberal, al cărui șef este dl Ioan C. Brătianu, să-și poată continua în liniște opera de ridicare și de întărire a României.“

Se crede, că această mișcare se îndreaptă mai ales în contra acelor fosti membri ai partidului guvernamental, — în a căror frunte stă dl Fleva, — care și-au primit mandatele pe baza programului lor guvernamental, ear' după deschiderea camerelor au trecut în tabăra opozițiunii. Asemenea manifestațiuni se pregătesc și în alte localități din România.

Scisiunea din Arad.

Părintele protopop Constantin Gurbanu ne trimite următoarele deslușiri, pe care le publicăm așa cum le-am primit, rezervându-ne a ne spune și noi părerea asupra acestor lucruri, pe care le atinge d-sa.

Buteni, Noemvrie 1887.

În coloanele „Tribunei“, cam dela începutul ei, mai de multe ori am fost atins, când mai domol când mai aspru, și nici odată nu m'am supărat pentru aceasta, sciind că omul dacă intră în viața publică e expus criticii, ear' critica se face după vederile individuali și din diferite puncte de vedere conform intereselor, căroră sunt oamenii angajați.

Până acuma n'am răspuns nici la un atac ce mi-s'a făcut, pentru-că directe mai nici odată n'am fost atins și pentru-că credeam, că cu timpul au să încete și aceste atacuri; dinadins am încungiariat cearta, sciind cât de rău stă a se încăiera frații între olaltă și cât de mult strică aceasta cauzei, căreia trebuie să servim cu toții la olaltă.

În Nrul 260 din 15/27 ale curenteii însă într'o corespondență din Arad, — subscrisă de „Muciu Gurges“, — atacul îndreptat contra mea și a unor fruntași români din comitatul Aradului trece preste marginile buneii cuvințe și degenează într'o maliție tendențioasă, deci pentru restabilirea adevărului am aflat de bine a arăta prin șirile aceste starea faptică a lucrurilor, despre care e vorba.

La anul 1884 situațiunea era astfel, că toți Românii din acest comitat erau convinși, că

umbla din sat în sat, din casă în casă cortezind, până atunci bărbățelul va ședea frumușel acasă, va face și va coase — ciocarde.“

„De acum înainte și dintre femeii vor înrola pentru armată și vor fi infanteriști, artileriști, dorobanți, roșiori, vânători, vor fi gregari, voluntari, locotenenți, căpitani, coloneli, majori și generali, vor sbura la lupte crunte, vor da pept cu baionete, bombe, șrapnele și vor săngea cu glorie pentru patrie și rege; ear' pân' atunci bărbății vor găti acasă — scame și vor colecta bani și ajutoare generoase pentru amazoanele rănite.“

„În fine de acum înainte nu numai bărbății vor pute să ceară mâna acelor femei, de care li-e drag, ci și femeia poate să pețească de bărbat pe acela, care i-a căzut tronul la inimă; și bărbății vor pute să împărțească corfe întocmai că până aci femeile. Și când coconița va merge în peșit, atunci junele, se va juca confus și sficios cu vârful gherocului și va dice cu fața purpurie, cu vocea lină-tremurătoare și cu ochii plecați: „vorbesc cu mama.“

Și toate acestea sunt un lucru prea drept, natural și just! sunt nise dispozițiuni necesari, orânduie de D-șeu pentru progresul și perfecțiunea omenirii!

Deu frumoase și minunate timpuri vor fi acelea, când se vor realiza!

Dar' până acum toate acestea în bătăna noastră Europa sunt numai nise fantasii deșerte, în spiritul unor femei de o natură mai cutezantă și servesc numai de material pentru articlii de fond în unele jurnale de modă!

„România Liberă.“

T. Pinter.

voină a intra în luptă electorală cu succes de a pute reuși cu candidații nostri, această luptă nu-mai așa este posibilă, dacă vom pacta cu vre-una din partidele maghiare din comitat.

Am enunțat însă ca Români principiul, că între ori-ce împregiurări rămânem statornici pe lângă programa noastră națională românească.

Situațiunea partidelor maghiare încă ne era favorabilă, de oare-ce lupta între opozițiunea moderată și partida liberală era foarte înverșunată.

Până la tractările de pactare am mers cu toții în solidaritate. Scisiunea între noi Români s'a început numai după-ce am făcut încercările de pact.

Partida guvernamentală ne oferia sprijinul în două cercuri cu condițiunea, ca noi Români să se sprijinim cu voturile noastre pe candidații ei în celelalte cercuri; opozițiunea moderată ni-a rezervat trei cercuri și pentru fiecare cerc spese electorale (pe atunci se vorbea de câte cinci mii pentru un cerc, cât s'a dat — nu știu.)

Comitetul partidei naționale consta din trei membri; unsprezece din acestia voiau pactarea cu opozițiunii moderată, ceilalți nouesprezece, între care și eu — cu partida liberală și aceasta anume pentru aceea, pentru-că la noi numai partida liberală putea atunci să garanteze reușirea, până-când banii opoziționalilor i-am considerat de mijloc spre coruperea poporului — altă nimic.

Cei unsprezece intrară numai decât în legături cu opozițiunea moderată, ear' cei nouesprezece convocară o adunare generală a alegătorilor, ca aceasta să se pronunțe ce avem de făcut.

Această adunare s'a și într'unit în număr de aproape 2000 alegători, dar' domniile cei unsprezece, prin nise oameni anume aduși la adunare, inscenară un sgomot, care a zădărnicit ori-ce fel de înțelegere.

Să disolvă dară această adunare fără a aduce vre-un conclud și numai decât pe ziua următoare se convocă alta, dela care însă fură excluși cei-ce în ziua precedentă provocaseră sgomotul. —

Adunarea aceasta a fost cercetată mai ca și cea din ziua precedentă, și în unanimitate a decis a pacta cu partida liberală astfel, ca alegenții deputați români în dietă să susțină programa națională.

Nu-mai decât apoi să făcū candidarea pentru cele două cercuri, dintre care în cel al Iosășelului mă candidă pe mine, carele apoi fusei și ales cu 901 voturi contra 60 ale părintelui iero-monach Vasiliu Mangra așijderea candidat, însă de cei 11 și pe baza pactului cu opozițiunii moderată. —

Intrând în dietă, am cuprins un loc modest lângă deputații naționali români și cu scirea mea n'am votat nici odată contra intereselor noastre naționali, dar' nici nu mi-s'a dat ocaziune spre aceasta, pentru-că desbatere formală din punct de vedere național, sub întreg ciclul dietei ter-cute mai că n'a fost, dacă numai n'am ținea de atare cea din 5 Februarie 1886, care am provocat-o eu însumi după modestele mele puteri și care a provocat răspunsul dlui ministru-președinte Tisza, sprijinirea dlui Babeș, atacurile dlor Appony și Szilágyi, enunțatiunile dlui Mocsáry, ba — precum însuși recunoaște — dl Mocsáry a scris a doua broșură a sa în urma acestei des-bateri deschisă de mine.

Intregă pressa din țeară a scris pe atunci despre aceasta, ba unele foi din străinătate încă au luat notiță despre ea și mie pururea îmi va servi spre mângâiere, că mi-a succes după slabele mele puteri a ridica în sfatul țării un cuvânt ponderos în folosul națiunii mele și pentru-că am reprezentat cu credință baremi o parte din programa noastră națională și pentru-că am dat expresiune nemulțumirii conaționalilor mei față cu nedreptățile ce ni se fac. —

Ce să fi făcut oare mai mult!? Oare însuși Muciu Gurges fire-ar fi putut reprezenta mai bine cauza națională?

(Va urma.)

Cronică.

Numiri. S'au numit: de jude cercual la judecătoria cercuală din Gh.-St.-Miclăuș subjeudele de acolo Ignatie Szász; de sub-procurator la procuratura din Biserica-albă subjeudele din Oravița Dr. Bela Répászky.

Iubileul episcopului Iut. Dr. Teutsch. Cu prilegiul festivităților iubilare, episcopul Dr. Teutsch a primit din toate părțile locuite de Sași o mulțime de daruri frumoase și feliicitări. Între străinii ce l-au feliicitat vedem pe generalul de artilerie Bauer, pe generalul de artilerie Ringelsheim, pe FML. Gecz, pe generalul Gustas, pe profesorul Aegidi din Berlin, Gustav Freytag din Wiesbaden, Fricke din Lipsca, Heinse din Heidelberg, Bleibtreu, Waftenbach, Treitsche etc. din Berlin. „Allgemeine Zeitung“ din München consacra iubilarului un articol, care se termină cu

următorul pasagiu: „Dău se țină pe păstorul credincios încă mulți ani familiei, bisericii și poporului sen! Fie, ca el cu propriii lui ochi se vadă, că și pentru „Țeara Sașilor“ și pentru fiii aceleia să realizează și devine faptă „dreptul tot trebuie să rămână drept“.

Premiare. Cetim în „Meseriașul Român“ următoarele: Zeloși învătători G. Moian și Candid Mușlea, cari propagă și instruează industria de casă, expunând lucruri din industria de casă la expoziția din Craiova au obținut dela juriul expoziției premiul „medalia de aur“. D-nii Ioan Popea, făclier în Săcele și I. Moian, sculptor au abținut „medalia de bronz.“

Un echou. Din Beliu, comitatul Bihorului ni se scriu următoarele: Astăzi am îngropat un mort. La întoarcerea noastră către casă trecem, eu cu învătătorul, pe dinaintea casarmei gendarmeriei. Tocmai sta afară la stradă sergentul gendarmeriei, și observându-l mai înainte învătătorul îl salută cu: „alá szolgája“, și spre mirarea noastră auzim mulțumindu-ne cu „plecăciune“; — după-ce apoi observându-l și eu îl salutaiu cu „bună ziua“, dar' ce să vezi; de odată începe omul nostru a ride Doamne, a ride într'un mod dulce sarcastic, încât mai sughițul l'a căpătat. Însemn aci, că dl sergent e un Maghiar neaoș de prin părțile „Nyir“-ului, și cu Românișii nostri tractează când îi apucă cu „înțelepciune“, firesce le pricepe firea. Asta se întâmplă cu doi inteligenți, și încă cu oare-care trecere, din cercul Beliiului. Apoi nu coincide de minune fața aceasta cu observarea autorului articolului din „căldarul reuniunii maghiare pentru cultura poporului“ din Bihor, — unde dice: „Valachii sunt atât de îndărătnici, încât chiar dacă posed limba maghiară nu fac mare paradă din ea, ear' noi două-trei vorbe valache ce le pronunțăm ca vai de noi, le întrebunțăm foarte des în conversația noastră zilnică.“ Se arată în dl sergent ce iubire are neamul său către „două-trei vorbe valache.“ Și mulțumim acestor fel de oameni, că ne descoper sincer ceea-ce simțesc în ascuns cei mai politicoși. Apoi da. În Beliu încă e filiala „reuniunii maghiare din Bihor“ în al cărei comitet e membru și învătătorul ce a salutaiu ne-fățărit, și a primit mulțumită în modul spus. Eram să scap din peană o împregiurare; dintre căldarele dlui Sipoș Orban, cu deuce exemplare s'a distins și învătătorul meu spre distribuie. Nouă le-a distribuit spre scire și acomodare, și unul și-l-a reținut spre evidență, ca un clenodiu. Aș ruga pe dl învătător, dacă cumva va lua cunoștință despre aparițiunea acestei corespondențe, să nu meargă cu ea pe la străini să-i instigheze după obicei; — spunând curatul adevăr sunt o iotă în cadrul partidului național român. — preotul.

Învérte-i Doamne! Meserii sunt romancierii în descrieri de nopți liniștite, când ei pun eroul lor într'un codru luminat de lună, dar' mai meserii sunt poliștii din Cluj în prinderea de eroi de noapte, cari își fac cheful într'un oraș luminat cu gaz. Luni noaptea a fost Clujul un adevărat codru de goană: o ceată de cavaleri s'au pornit în haiducie, și au pus orașul într'o ferebere ca pe vremea Tătarilor. Unul a apucat într'o parte, celalalt într'alta, și într'o clipită stradele erau ocupate și comedia începă. La gară unul se furiează și fură cărbuni de peatră, altul trage scândurile din garduri, al treilea suie în Felegvár în formă de bălaur, să sparie oamenii de acolo; unii se încearcă a sparge prăvălii, pe când alții deschid porțile ogradelor cu chei false. Poliștii dau de veste. Atunci se fi auzit fluierături, pâruieli, sudalme și, mai pre sus de toate, tropotul picioarelor celor apucați la goană, fiecare câte un Achil iute de picior; un sgomot infernal, pe toate stradele larmă, încât cetățenii desptepați din somn credeau, că să prăbușesc cerul, căci Clujul părea o Troie care să dărâmă. Dimineața erau prinși mulți dintre vitejii nopții, cât nu-i încăpeau „dolgoház“-urile, numărul lor nu se putea număra pe degete, căci era aproape de „legionul“ scripturii.

Literaty și Pásztély. Toată lumea a vorbit și a comentat în diferite moduri duelul acestor doi cumnați, cari pentru câteva cuvinte aspre au apucat pistoalele și s'au ucis. Literaty a cădut la prima lovitură a contrarului sen, glonțul i-a făcut o rană mortală și ieri după amezădi cântecul s'a finit cu moartea bietului om. Pásztély e avocat în Budapesta, e însurat numai de un an; cumnatul sen Literaty a fost deputatul cercului Muncaci. Treburi financiare, pentru care ei au trebuit să umble pe la judecăți, au făcut cu vreme din cei doi cumnați doi dușmani declarați; în zilele din urmă au ajuns până la schimbarea de injurături, a căror sfârșit a fost provocarea la duel. Locul duelului a fost insula Csepél; poliția a sciut deja de acest lucru, dar' nu a făcut pași ca să oprească mersul duelului din pricina, că nu scia cine sunt cei care duelează: să vorbea, că Literaty a fost atacat de o persoană străină și astfel el ca deputat trebuia să-și spele onoarea în sânge. Pásztély a descărcat pistolul de prima oară, și Literaty a fost lovit de glonț așa de puternic, încât s'a răsturnat de una jos. Literaty e tată de familie, are patru copii; a fost avocat bun și în casa deputaților a fost unul dintre cei mai puternici oratori în sesiuni juridice. Și acest bărbat, care și-a croit un frumos viitor a trebuit să cadă jertfă unei certe, care se putea fin și fără duel, dacă s'ar fi aplanat de eu bună vreme.

Mesură defensivă. Sciri din Varșovia explică astfel concentrarea de trupe rusești la granița austro-germană: Guvernul rus, crezând că un plan de campanie a fost pregătit de Germa-

nia și Austria pentru a face o invasiune în Polonia-rusească în cas de războiu și să ocupe Varșovia, profitând de ușurința cea mare, cu care Germania și Austria pot mobilisa trupele lor, a hotărât să iee parte să mobilizeze într'un moment dat un corp de armată prin mărirea armatei permanente în această parte. Se afirmă că această concentrare de trupe nu constituie decât o măsură defensivă.

Un sinucigaș vesel. Duminecă cu o săptămână mai nainte, în trenul din Viena luă loc un tânăr elegant, după-ce se despărți cu multă afecțiune de un domn la gara Vienei. În cabina, în care intră, se aflau mai mulți domni și doamne, cu care făcū în curând cunoștință și pe care până la stația Saint-Polten îi distră cu glumele cele mai de haz. Sosind în această stație, tânărul eși pe platforma vagonului și-și trase un glonț de revolver în urechile dreaptă. În portofoliul lui s'a găsit o sumă de 15,000 florini și un pasport care arăta, că sinucisul era un doctor din Monaco.

Un toast scurt. Cetim în „Telegraful“: Sâmbată a fost un prânz la palat în onoarea aniversării luării Plevnei. M. S. regele, ridicând un toast, a încheiat astfel: „Vom munci, vom lupta, vom învinge!“

Asasinul Galeote. În urma raportului comisiei de medici alieniști, cum-că Galeote, asasinul archiepiscopului din Madrid e nebul, asasinul a fost pus într'o casă de sănătate unde va sta până se va vindeca.

Un pelerinagiu. Mai mult de 50.000 persoane, bărbați femei și copii au făcut un pelerinagiu în împregiurimile orașului Aix-la-Chapelle pentru grabnică însănătoșire a prințului imperial al Germaniei.

Nu-mai 3 cruceri pe și costă întrebuințarea veritabilelor pilule elvețiene ale apotecarului R. Brandt și oricine ar trebui să-și dice, că nu există un medicament de casă mai plăcut, mai sigur și mai ieftin în contra poftii rele de mâncare, în contra aceleii în stomach, în contra umfăturilor, a homoroidelor etc., ca și pilulele elvețiene ale apotecarului R. Brandt, ce se află în ori-care apotecă în cutii à 70 cr.

Posta ultimă.

Viena, 12 Decemvrie n. „Frankfurter Zeitung“ împărteșese despre consiliul militar ce s'a ținut săptămâna trecută: Unii militari au cerut efectuarea nu-mai decât a măsurilor militare, în vreme-ce contele Kálnoky a reprezentat punctul de plecare, că numai atunci să se iee măsuri corespunzătoare, dacă Rusia își va continua concentrările de trupe. Părerea lui Kálnoky a învins în urmă.

Viena, 13 Decemvrie n. Astăzi s'a ținut subpresidenta Maiestății Sale o adouă conferență militară, la care au participat archiducele Albrecht, ministrul de războiu Bylandt, șeful statului maior Beck și șefii de secțiune din ministerul de războiu.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 14 Decemvrie n. Mai multe foi aduc scirea, că ministrul de comerț și-a dat ieri dimisia.

Adunarea deputaților. Răspunzând la interpelațiunea lui Eötvös pivitoare la alegerea din Kaposvár, ministrul-președinte declară, că el ține de neadevurate afirmațiunile despre falsificarea protocolului de alegere. Sentențele comisunilor judecătorești sunt suverane. Un amestec în cercul lor de activitate e preste puțință, fără de a se primejdiuă vađa parlamentului. Guvernul n'a raportat Maiestății Sale, fiindcă spre aceasta lipsesc starea faptică a lucrului; nu se ține de prerogativa Coroanei dreptul, de a aduce o judecată morală asupra hotărării comisunilor judecătorești. Orczy declară, că el nu află nici un motiv, pentru care ar avé se intervină Fábinyi, căci nefăcându-se vre-o acuză nici din partea partidei private, nici din partea acusatorului public, nici din partea comisunilor judecătorești, el nu e chemat a procede din oficiu. Casa a luat la cunoștință răspunsurile.

Viena, 14 Decemvrie n. (Scirea țiarului „Pester Lloyd“.) Poziția lui Kálnoky e mai firmă ca ori-și-când altă-dată.

Paris, 14 Decemvrie n. Camerele au întimpinat favorabil mesagiul.

Redactor responsabil: Adrian Cașolțanu.

Bursa de Budapesta

din 12 Decembrie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	95.50
" " hârtie 4%	83.50
" " hârtie 5%	148.—
Imprumutul căilor ferate ung.	93.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	—
Bonuri rurale ung.	103.75
" " " cu cl. de sortare	103.—
" " " bănățene-timișene	103.—
" " " cu cl. de sortare	103.—
" " " transilvane	103.75
" " " croato-slavone	—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.—
Imprumut cu premiu ung.	121.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	121.50
Renta de hârtie austriacă	79.—
" " argint austriacă	81.50
" " aur austriacă	110.25
Losurile austr. din 1860	133.—
Acțiunile băncii austro-ungare	573.—
" " de credit ung.	280.50
" " " austr.	275.40
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.—
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.95
Napoleon-d'ori	9.98
Mărci 100 imp. germane	61.90
Londra 10 Livres sterlingi	126.30

Cursul pieței din Sibiu

din 14 Decembrie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.50	vënd.	8.55
Lire turcesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusesci	"	1.09	"	1.10

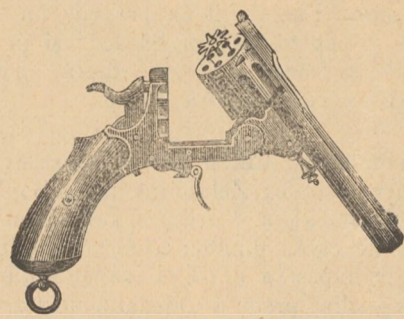
Veritabil numai cu aceasta marcă de fabrică.

Elixirul de putere pentru nervi al profesorului Dr. Lieber

spre vindecarea durabilă a celor mai cerbicoase boale de nervi, în special a gălbănirii, durerii de cap, a sentimentelor de spaimă, a migrenurilor, a bătăturii de inimă, a durerilor de stomach etc. — Detaliuri conține circularul alăturat sticlei. — Pre lungă trimiterea banilor ori pre lungă rambursă se poate căpăta în apotecă în sticle **à 2 fl., 3 fl. 50 cr. și 6 fl. 50 cr.** [507] 3-13

Depositarul principal: În apt. lui I. de Török, în Budapesta. Depositari: apoteca „La crucea de Genf“, în Sibiu și apoteca Dr. Rothschneck, în Dobrișin.

Carol F. Jickeli

în Sibiu

trimite la cerere franco și gratuit

lista prețurilor ilustrată

despre

pusci, revolvere, părți constitutive ale armelor, cartușe, capsule, recuise de vênat și de duel. [521] 4-8

Scut în contra iernii!

[518] 4-15

Frumos! Cald! Elegant! Ieftin! Impermeabil în contra frigului și a umezelii sunt Jachetele mele entent de eamnă pentru domni și dame

produse de cea dintâi fabrică de jachete de dame și domni din Viena, pentru ne mai pomenitul și de necređutul preț ieftin de numai

fl. 1.80

Jachetele mele de eamnă pentru domni și doamne sunt cea mai călduroasă și totodată cea mai sănătoasă îmbrăcăminte, căci ele țin corpul cald, scutesc de răceală, se dau după ori-ce trup și produc prin colosala lor efinătate senzație generală.

20,000 bucăți s'au vëndut deja.

Ori-cine, care voescă să aibă o jachetă frumoasă, călduroasă și trainică, se comandeză numai decăt, deoarece-ce sosesc comandeză în massă și în cel mai scurt timp se va vinde întreg depositul.

Singur și unic a se procura: negustoria de export de jachete din Viena

J. HEMMER, WIEN,

III., Krieglstrasse II.

La comandeză ajunge însemnarea, dacă are să fie mare, mijlocie ori mică. Expedări pe postă în toate părțile lumii în restimp de 24 oare pre lungă rambursă ori trimiterea înainte a prețului.

Dintre firmele străine sunt reprezentate:

BLÜTHNER, furnisor reg. sās. de curte în Lipsca, (foarte renumit și întrece ori-celaudă).

C. J. QUANDT, fabricant reg. de pianuri de curte în Berlin, (solid și foarte în. Adjustarea perfectă).

Fabrica **APOLLO,** Dresda, (fabricat bizuit, foarte ieftin și adjustat încântător).

Dintre fabricile din Viena sunt reprezentate:

HOFMANN, mignon 450 fl., piano scurt 480 fl. v. a. (mare și plăcut la sunet).

BERGER, piano scurt 360 fl., mignon negru 420 fl. v. a.

Pianuri alese [520] 4

în negustoria de pianuri a lui **HELDENBERG** în Sibiu.

Piano scurt, mignon și pianino.

Toate pianurile le furnizez cu mult mai ieftin de cum le poate cumpăra ori-care negustor; procurându-le direct; afară de aceasta cele mai bune alese în fabrici de un om de specialitate, prin urmare nu numai alese prin oare-care pianist bun. Pentru judecarea bunei construcțiuni al unui piano să mai recere pre lungă a sci cânta pe el și alte cunoscințe speciale și experiențe.

Garanța de mai mulți ani se înțelege de sine.

Dintre firmele din Viena sunt reprezentate:

BÖSENDORFER, furnisor de curte, mignon, 7 octave 600 fl., piano de concert 800 fl. v. a. (Cel mai brilliant piano).

SCHWEIGHOFER, fabricant de curte, mignon, 7 1/2 octave, 650 fl., piano 580 fl. v. a. (Fabricat nobil, cunoscut din ve-chime).

PROKSCH, pianino 400 fl., piano scurt 480 fl., piano scurt patent 530 fl., mignon 500 fl., negru gravat 580 fl. (Piano de casă fin și plăcut).

POKORNY, (Invetăcel de a lui Bösendorfer) mignon 450 fl., piano scurt 440 fl. v. a.

Farmacia I. PSEPHOFER Viena Singerstrasse 15.

la „mărul de aur al imperului“.

Pilule curățitoare de sânge mai nainte numite **Pilule universale,** merită cu tot dreptul numirea din urmă, fiindcă în adevăr nu există boală, la care aceste pilule să nu-și fi dovenit deja de o mie de ori efectul lor binefăcător. În casurile cele mai desparate, în care celelalte medicamente s'au întrebunțat fără nici un efect, după folosirea acestor pilule s'a dobândit în nenumărate casuri și în timp scurt, însănătoșare deplină. **1 cutie cu 15 pilule 21 cr.; un pachet de 6 cutii 1 fl. 5 cr.; comandeză cu ramburse nefrancate 1 fl. 10 cr.**

Pre lungă trimiterea înainte a prețului costă împreună cu expedarea scutită de porto: 1 pachet de pilule 1 fl. 25 cr.; 2 pachete 2 fl. 30 cr.; 3 pachete 3 fl. 35 cr.; 4 pachete 4 fl. 40 cr.; 5 pachete 5 fl. 20 cr.; 10 pachete 9 fl. 20 cr. Mai puțin de un pachet nu se poate trimite.

Au sosit o mulțime de scrisori, prin care consuntenții mulțumesc pentru redobândirea sănătății lor în cele mai deosebite și mai grele boale. Fiecare, după-ce va folosi acest medicament, îl va recomanda mai departe.

Reproducem câteva dintre mulțimea de scrisori de recunoscință.

Leongang, 15 Maiu 1883.

Preacornate Domnule! Pilulele d-voastre produc adevărată minune; ele nu sânt ca alte multe mijloace laudate, ci ele ajută întra adevăr aproape pentru toate.

Din pilulele procurate la Pasci cele mai multe le-am împărțit amicilor și cunoscuților și au folosit tuturor, chiar și persoane de o etate înaltă și cu diferite boale și dureri au dobândit prin ele, dacă nu sănătatea completă, dar' totuși o îmbunătățire însemnată. Te rog dar' să-mi trimiți earăși cinci pachete. Dela mine și din partea tuturor câți am avut norocirea a ne redobândi prin pilulele d-voastre sănătatea, — cea mai intimă mulțumită

Martin Deutinger.

Bega-St.-György, 16 Februarie 1882.

Onorate Domnule! Nu Vă pot îndestul exprima mulțumită pentru pilulele d-voastre, deoarece-ce pre lungă ajutorul lui Dđeu, muierea mea, care a suferit ani îndelungați de *miserere*, s'a vindecat prin pilulele curățitoare de sânge ale d-voastre de această boală, și deși deocamdată mai trebuie să folosească, totuși sănătatea ei e atât de recreată, încăt poate să-și caute earăși cu vioiciune tinerească de toate ocupațiunile sale. De această mulțumită a mea Vă rog să faceți us pentru binele tuturor suferitorilor și vă rog totodată pentru trimiterea din nou a acelor două cutii de pilule și două bucăți de săpun chinezesc. Cu deosebită stimă, devotat

Aloisiu Novak.
Grădinar suprem.

Stimate D-le! Presupunând, că toate medicamentele d-tale vor fi tot așa de bune ca renumitul d-tale balsam în contra degerării, care în familia mea a făcut un sfârșit repede-mai multor casuri de umflări de degerare, pre lungă toată neîncrederea mea în așa numitele mijloace de vindecare generale, m'am hotărât totuși a începe cu pilulele depurative ale d-tale, pentru a bombardă cu aceste mici globuri durerile mele îndelungate de hemorrhoidă. Fără întârziere trebuie să-ți mărturisesc, că suferințele mele vechi după o întrebunțare de 4 săptămâni, au încetat cu totul și că recomand în modul cel mai călduros în cercul amicilor mei aceste pilule. N'am nimic în contră și dacă vei face întrebunțare de aceste șire, — dar' fără de publicarea completă a numelui.

Viena, 20 Februarie 1881. Cu toată stima **C. v. T.**

Balsam de degerături de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut ca cel mai sigur remediu în contra degerăturilor de tot felul, cum și pentru vindecarea de rane vechi etc. 1 burcănel 40 cr., expedit franco 65 cr.

Balsam de gușe, mijloc probat în contra gușii. Un flacon 40 cr., expedit franco 65 cr.

Esența de viață (picături de Praga) în contra stomacului stricat și a durerilor provenite din aceasta de tot soiul, un leac excelent de casă. 1 flacon 20 cr.

Esența de plantan un mijloc de casă general recunoscut și excelent în contra găturarului, răgușelii, a tusei dureroase, etc. Un flacon 50 cr., două flacoane expedit franco 1 fl. 50 cr.

Alifie americană de reumatism, remediul cel mai bun pentru toate relele reumatice, ca: durere de osul spinărei, junguiuri, ischias, migrenă, dureri de dinți, de cap, de urechiă, etc. etc. 1 fl. 20 cr.

Licor de ierburi alpine de W. O. Bernhard. 1 flacon 2 fl. 60 cr., 1/2 flacon 1 fl. 40 cr.

Esență pentru ochi de Romershausen. 1 flacon 2 fl. 50 cr., 1/2 flacon 1 fl. 50 cr.

Prav în contra asudării picioarelor. 1 cutie 50 cr., expedit franco 75 cr.

Pomadă de Tannochinină de I. Pserhofer, de un șir de ani recunoscută ca cea mai probată dintre toate remediile pentru creșterea părului un borcan mare elegant 2 fl.

Alifie universală probată de prof. Stuedel, la rane de împuns și lovituri, la toată specia de umflături rele, la umflături ce erump în mod periodic la picioare, la ranele și aprinderile de țife și la multe alte boale de acest soi.

Sare universală de curățenie de A. W. Bullrich. Un medicament excelent de casă în contra tuturor urmărilor ale îndigestiunii: ca durere de cap, amețeață, cărcei la stomac, acreală în gât, suferințe haemoroidale, înuciure etc. 1 pachet 1 fl.

Rachiu de drojzii o sticleă 60 cr.

Afară de preparatele numite aici se mai află în deposit toate specialitățile farmaceutice indigene și străine ce au fost anunțate în țiarele austriace, și articolele, ce nu se află în deposit, se procurează prompt și ieftin.

Expedări pe postă se efectuează grabnic pre lungă trimiterea înainte a prețului, ori pre lungă rambursă postală.

Trimiteându-se înainte prețul (mai bine prin asignațiune postală) portu se face mult mai ieftin, decăt cu rambursă.

[515] 4-12